

BADALONA

SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

INDEPENDENT

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes.: Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes.: Núm. corrent, 15 cts.: Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Banc Comercial de Tarragona

Capital Ptes. 5.000.000 - Reserves: Ptes. 325.000

AGENCIA D'ARBÓS

Rambla Gener, 1, i Carrer Major, 64. - Teléfon 691

Negociem els cupons INTERIOR, EXTERIOR i AMORTITZABLE 4 per cent, obligacions TRESOR 5 per cent i tots els demés de venciment primer de Gener, quin lliquit ens s'iga conegut.

Culdem del canvi de les obligacions TRESOR 5 per cent emissió 4 Novembre de 1921 per altres a tres mesos.—Compra i venda al comptat de tota classe de valors, els que admetem en compte corrent i en dipòsits en custodia.

CAIXA D'ESTALVIS

En llibretes a la vista, abonem el 3 i mitj per cent anyal.

En llibretes a sis mesos, abonem el 4 per cent anyal.

En llibretes a un any, abonem el 5 per cent anyal.

HORES DE DESPATX: Matí, de 9 a 1—Tarda, de 4 a 7 tots els dies feiners.—Diumenges, matí, de 9 a 1.

CASH CENTRAL: Apodaca, 24, (edifici propi) Carragona

CAIXA AUXILIAR: Borsí de Carragona, Rambla Sant Joan, 27

Altres Agencies: MORELL i TORREDEMBARRA

EL PESSEBRE

En cada una de les diferents edats de nostra vida i segons les vicissituds de la mateixa, ens proposem un cert mode d'obrar. I perquè ens, sigui exemple i estímul d'acció, ens triem un tipus que s'adigui a nostra situació particular, i que s'acosti a l'ideal que ens havem forjat. I ens esforcem en identificar-nos amb ell. Quan infants, tots havem sofert l'encís del bon Jesús. Nostra imaginació, llavors, no havia deambulat més que pels aures caminals que les rondalles li fressaven vers els vergers on, ens deien, el Diví Infant premiava i a coronava els bons minyons, els mansuets com ell, rebujava els entremaliats. I tot nostre anhel era assemblar-nos al Jesuset: ésser un d'aquells nins que merexien que els hi posés la mà amorosa i protectora sobre la testa. I en nostra pensa preniem vida les exemplars escenes de l'infantesa de Jesús: al recórrer-les ens sentíem aïrets perfectament per les que colpen nostra imaginació. Entre elles, les meravelloses de son humil Naixement envoltat de

cantúries d'àngels, d'adoració de pastors i de Reis, de seguicis enlluernants...; i aquestes, tan vívidament, que esperàvem amb daler els dies nadalencs per dar-les-hi representació corpòrea en el ingenu pessebre, que cuïàvem a guarnir en un recó de casa, el més retrat per a no ésser destorbats en nostre pietós joc.

Les impressions que rebem a l'infantesa ens acompanyen tota la vida: basta la més petita analogia per fer-les rebrotar, amb tanta més intensitat quan més vives es produïren en nosaltres. I el jo que experimentàvem al construir el pessebre, era tan intens; eixia tan del pregon de nostra ànima enamorada del Nadó Diví; venia de tal falsó aureolat de la pompa dels jorns del Nadal i tan augmentat per l'alegra cordialitat familiar, que, en aquests temps, aplega a avís i nès, pares fills i germans al volt de taula pairal; i ens envanem tant al veure nostre pessebre visitat i lloat per sa ingeniosa i candorosa composició, que les sensacions que tot això ens produïa, s'encastaren tan dins nosaltres que s'ens quedaren dintre per no eixir-ne

més. I així, les coses més nímies basten per portar-nos la remembrança de l'encantament que ens saptava nostres ulls veien com la més formosa encontrada que hom pogués trobar sobre la terra. Tot ço que té un calent pintoresc i típic, fa rebrotar aquest record: una escampadissa de coses, ens plau comparar-la a un pessebre; el remat que pastura en el pendís de la muntanya, ens apar tret d'un recó de pessebre; d'una persona pulcre i típicament habilitada en fem l'elogi trobant-li semblança amb una figura de pessebre; el rierol que serpeja, la flaire bosquetana i humida de les ubagues, el tou contacte de la molça flonja, la teoria de camperols devallant per un coriol... tot renova en nosaltres aquella dolça melangia que sentim al guaitar cap els jorns felïços de fer nostres pessebres, cap aquell anys en els quals volíem calcar nostres accions sobre la mansuetut de l'Infant Jesús.

La reviviscència d'aquesta emoció, és, a voltes, tan viva, que al produir-se en homes eminents en les arts plàstiques, els encén en el desitg de fruir novament de l'infantil alegria experimentada en disposar els elements constituïts d'un pessebre. I els empeny a abocar-hi tota la seva inspiració creant veritables obres d'art, adés en la part panoràmica, adés en les figures; les quals, de tal falsó, han sigut redimides de les lletjures amb que habitualment están modelades i han sigut ascendides a la categoria d'obres mestres llavorades en fusta, porcelana, terrissa, etc. Polidors, Sammartino, Sàpor i Vivo aplicaren son talent a la talla de les 500 figures del pessebre que fou construït l'any 1760 per manament del Rei Carles III de Nàpols. En aquesta tasca foren ajudats per altres notabilíssims artistes napolitans com eren: Mateo, atrecista, qui dissenyà els habillaments de totes elles, que foren confeccionats per la reina; Lluis Cestano, qui empleà la seva habilitat modelant les fruites, peixos etc que portaven les figures; Vanaccio, qui treballà els instruments dels petits músics; Nardo i Vasallo, els quals palesaren sa destresa en els bens i cabridets. Car una de les particularitats d'aquestes figures, que tenien 225 mil·límetres d'alçada, era que els aditaments no estaven treballats solts; i si les imatges es distingien per l'esquidessa del seu treball aquesta adminicula eren veritables meravelles de miniatura escultòrica. A Catalunya, on tan prego-

nament arrelà la pletosa i popular costum de fer pessebres, havem tingut un Raimond Amadeu, un Cerdà, un Campeny, un Vallmitjana, un Bord de l'Hospital, que excel·liren en la talla i pintura de imatgeria per pessebres; igualment que en Tàrn al qual li fou premiat el seu grup «La degollació dels Innocents» a l'exposició de Filadelfia. En el Museu de Cluny, en el de Sant Martí de Nàpols, en el Nacional de Munic, en les col·leccions Gafrendied de Villars i Jourde de Fontainebleau poden admirar-se instal·lacions de tal classe de figuretes i de pessebres deguts a artistes egregis que esmerçaren son talent en la seva concepció i composició. La contribució de l'art a aquesta classe de construccions, no ha quedat limitada a l'ennobliment de les barroeres figures de fang cult, fent-ne obres meritíssimes, sino també ha donat especialistes en la seva part panoràmica, els quals, han obtingut conjunts bellíssims, models de propietat i de veritable valor arqueològic. Entre altres, a Catalunya, podem citar a N'Antoni Bastinos, En Joan Oliveres, i a l'arquitecte En Josep O. Mestres qui demostrà mantes vegades la seva habilitat artística en la montura de pessebres.

La primera representació plàstica del Naixement de Jesús, fou ideada per Sant Francesc d'Assís; el qual, per commemorar la vinguda del Fill de Déu a la terra, i veure per sos propis ulls quant pobre i miserable va voler ésser per amor a nosaltres, reproduí en una establia ruïnosa, a Greccio, la escena del Naixement. Jesús, la Verge i Sant Josep hi foren figurats en imatges; i perquè tot hi fos com a Bethleem hi posaren el bou i l'ase. Tots els habitants de la rodalia de Greccio, es reuniren en aquell lloc per festivar el Diví Natalici. I com diu Thomàs Celano «Greccio esdevingué un nou Bethleem; i la muntanya era ressonant de veus melodioses i els penyals responien als cants de la multitud». Sobre la menjadora com altar, s'hi celebrà missa per tal de que l'Infant Diví fos allí pressent baix les espècies del pa i del vi com ho havia estat corporalment a Bethleem. Aquesta manera de commemorar el Nadal, s'estengué pel convents franciscans, passà després a casa dels terclaris; els minorets l'escamparen després arreu, essent Marsella una de les primeres localitats on el poble s'emparà d'aquesta costum i l'introduí a les seves llars.

L'origen dels pessebres és doncs franciscà. Veus aquí aquest caient de simplicitat que tenen. Veus aquí perquè principalment han esdevingut 'esplai d'infants i inspiració d'artistes: ells, per la sencillesa i serenor de son esperit, són els més aptes per a copsar la simplicitat i dulçura franciscans vinculades en les representacions del naixement per raó de son origen. I en arribar els dies nadalencs, ens apareix veure com el *Poverello* agafant-los de la mà, un a cada costat, els emmena a contemplar el joí senzill i pau inefable de son Nadal de Greccio, i com, a l'ensens, els hi comunica aquell son gran amor per tot el creat que li feia dir germans al foc, al vent, a l'aigua, al sol, als animals, a les plantes... I un cop saturats d'aquell dolçíssim ambient de candor i ben enamorats de les obres de Déu, de la ingenuïtat dels infants i del geni dels artistes, sorgeix el petit panorama en el qual la cova o el portal de Bethleem, nucli on s'agombola tot l'interès del pessebre, ve voltat d'una síntesi de tot el creat, d'un món minúscul, d'una petita i amorosa reproducció de la natura amb ses serralades, boscatges, planu-

res, fonts, rierols i cascades, erms i sembradures, el sol i estel·lades... que ens encanta per ses delícies impropietats i anacronismes quan ha estat disposada per l'enginy de l'infantesa; que ens corprenen de goig estètic quan son fruit de l'Art.

FONT D'HORTA.

De l'Homenatge a Mn. Gaietà Viaplana

Posteriorment a la publicació de la llista de subscripció popular, s'han rebut donatius dels següents individus:

Amiguet Ferré, Josep
Borràs Solé, Antònia
Domenech Vallès, Manel
Esquirol, Francesc
Figueras Janer, Pau
Gomà Malla, Julià
Guasch Jané, Claudi i Evarist
Masalleras, Ricard
Maymó, Josep
Olivé, Julià
Recasens, Antoni, Pvre.
Vallès Vdua. Montaner, Antònia

* * *

Havent arribat noves quantitats a mans de la Comissió d'Homenatge, destinades a contribuir a l'ofrena, quan ja estava planejat son presupost i també després del dia de l'homenatge, la Comissió ha cregut satisfer el desig que totes elles representen de traduir l'efecte de les persones que les han enviades en quelcom tangible costejant amb el montant d'aquestes quantitats els bordons i capa pluvial que foren estrenats en la Festa Religiosa del dia de l'homenatge quedant un remanent que serà entregat a la Conferència de S. Vicens de Paul.

* * *

Des del dia de Cap d'any quedaran exposats al públic a la Secretaria de Casa de la Vila les llistes de subscripció i estat de comptes.

LA COMISSIÓ

Converses filològiques

(De La Publicitat)

III

Alguna vegada havem vist escrit *aute* en lloc de *auto* en l'accepció d'*automobil*. Madar *auto* en *aute* és, en veritat, anar massa enllà en la tasca de l'eliminació de la *o* final. *Metre, faune, producte, cilindre, sexe*, en lloc de *metro, fauno, producto, cilindro, sexo*, son perfectes. Cap mot d'origen erudit no ha d'acabar en *o* en català; la *o* final ha d'ésser, en aquests mots, inexorablement suprimida o reemplaçada per *e*. Però en *auto* la *o* no és una desinència castellana que correspongui a tal o tal desinència llatina o grega: *auto* és una forma abreujada de *automóbil*, com *quilo* ho es de *quilogram*. Com diem *quilo* i no *quill*, hem de dir *auto* i no *aute*.

Una altra cosa és *auto* en expressions com *auto de fe* i *el dia de autos*. Però aquest *auto* no s'adoba mudant la *o* en *e*; en aquest mot no es la *o* solament que es castellana, sinó la *u*; *aute* no es mes català que *auto*. Per *auto de fe*, els antics deien *acte de fe*. Quan a la traducció *auto* en llenguatge jurídic, els tècnics ens en podrien dir alguna cosa.

IV

Aterrar, aterrir, aterrisar. L'espanyol ha produït en el català un gran nombre de pertorbacions semàntiques; sovint un mot castellà ha canviat de significació o ha admés una nova accepció sota la influència del mot etimològicament corresponent

de la llengua dominadora. *Aterrar*, transitiu, vol dir en català *tirar a terra*, significació que retrobem en el mot espanyol *aterrar*; però com que aquest mot espanyol vol dir també *causar terror*, nosaltres usem ara el nostre *aterrar* amb aquesta significació, per a la qual tenim el verb *aterrir*: «Lo Bernal de Cabrera, oyda la de liberació e voluntat del Rey de continent mostrant-se molt tribulat e aterrit...»

No hem, doncs, d'admetre la substitució de *aterrir* per *aterrar*; en canvi, haurem de dir *aterrar* on diem *aterrissar*. Quina necessitat tenim, en efecte, d'admetre aquest neologisme? *Aterrar*, intransitiu, vol dir *pendre terra* una nau, però també *pendre terra* un ocell; doncs podem perfectament fer-li significar *pendre terra* una màquina voladora. Per que ens cal allargassar el nostre *aterrar* mitjançant un infix que es específicament francès? Aquest «iss» es l'infix que, en formar un derivat d'un verb es «ir», els francesos intercalen entre el radical verbal i el sufix de derivació; és l'infix que trobem en *établissement* derivat de *établir*. De *aterrir* (aterrar) els francesos han fet *atterrissement*, *atterrissage*, i aquests mots son els que tenen la culpa del nostre *aterrissar*.

POMPEU FABRA

FUTESES

LA RIFA

Des de Madrid, gran ventada de soroll i de xiulets ens dediquen a nosaltres per qüestió d'un quastss bitllets car en aquella *rifada* que fan pels volts de Nadal guillava vers Barcelona el premi més principal.

Aplaudiment general acolleix terça i segona mes al sortir la primera una gran orquesta sona: «Abajo los .a. a. a. e. fuera. fuera, fuera, fuera!» cridant i amb bastons en l'aire com aquell que es desespera.

Poser sigui veritat que no saben bé que fer si volgue'ns com a germans o com un poble estranger.

MARINGO

Teatre Arbossens

¡MAL PARE! — EL CAPÓ DE NADAL

Davant un públic nombrosíssim que omple el teatre, tingué lloc a la nit de Nadal la representació de les susdites obres. «¡Mal Pare!», el famós drama d'en Roca i Roca, s'emportà el públic. Es una obra plena de vida i que va directament al cor. Les seves escenes es descapdeïen amb una naturalitat pasmosa. El desenllaç arriba consegüentment fatal, omplint d'angòxia l'ànima de l'espectador. Obtingué una interpretació excel·lent. La Sra. C. Periu interpretà molt bé el paper de D.ª Tullia senyora rica i cursi que no més sap parlar de poesia. Le descocada Adela i sentimental Maria, foren representades amb moll d'encert per les Sres. Carme Giménez i Pepeta Lozano respectivament. La nena Matilde Escarrà molt després i decidida en el paper de Julietta, així com el nen Julià Guasch en el de Pauet. El protagonista de l'obra com a càrrec de N'Andreu Suriol, en quan en son temperament d'artista s'adaptà a les vicissituds per que passa l'Enric; estigué grandios en el tercer acte a descobrir l'engany de que ha estat víctima, i insuperable en el moment de la mort, arrencant del

blic una xardorosa ovació. Pep Sistacs: un paper molt curt però intensament dramàtic fou desempaïat colossalment per N'Agustí Suriol. El còmic don Cecili, el bohemí Simon, l'honorat i entenimentat Carles i el perdulari Pauel, foren molt ben interpretats per En Joan Romagosa, En Carles Mas, N'Esteve Cruaïes i En Josep Plana. La presentació escènica molt adequada, tal com ens té acostumats l'«Eienc». L'apuntador no se sentia quasi gens. cosa que no acostuma a succeir. En fi; una vetlla deliciosa, que agradà a tothom.

El «Capó de Nadal» divertí al públic, que amb les seves rialles privava fins de sentir els actors.

MIRA-PRIM

Per l' homenatge a Mossen Rexach

La idea de celebrar un homenatge a Mossen Baldari Rexach, l'eximí pedagog català del segle XVIII, rector de Sant Martí d'Ollers ha prés una gran volada.

La figura de Mossen Rexach, en els nostres dies, te tota la força d'un símbol: és el símbol del seny català en la pedagogia: representa la veu del sentit comú pel que es refereix a l'ensenyament en les escoles, el qual ha de fer-se en la llengua natural del poble on les escoles son enclavades.

Així, doncs, resta ben clar que el significat d'aquest homenatge que hom prepara a tot Catalunya i a totes les terres de llengua catalana, és aquest: **AFIRMAR EL PRINCIPI QUE L'ENSENYAMENT HA DE FER-SE EN LA LLENGUA DEL POBLE.**

Vol dir això que en l'escola només s'ha d'ensenyar que la llengua materna? De cap manera! Quan un hom proclama en les escoles enclavades en terres de parla catalana, per exemple, l'ensenyament ha de fer-se en català, no vol dir que s'exclouï l'ensenyament del castellà, del francès, de l'idioma que sigui; sinó que, precisament per aprendre millor els altres idiomes, aquests s'han d'ensenyar en llengua catalana, perquè aquesta es la mes coneguda i la que millor pot servir d'instrument per aprendre coses menys conegudes o desconegudes del tot.

No es tracta, doncs, d'una qüestió d'amor propi o de caire polític: es tracta d'una qüestió de sentit comú pedagògic, es tracta del profit dels alumnes.

Que el principi de l'ensenyament en llengua materna no és cap argücia partidista o política apareix ben clarament considerant quines son les entitats que ho proclaman.

Aqueixes entitats son les que proposen i inviten a l'homenatge: els «Amics de la Instrucció», de Barcelona, iniciadora; Associació Barcelonina de Mestres Oficials; Associació Provincial de Mestres de Girona; Associació Provincial de Mestres Nacionals de Barcelona; Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dòna; Associació de Mestres joves; Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona; «El Magisterio Gerundense»; Butlletí de Mestres; Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana; «Magisterio Tarraconense»; Federació de Mestres Oficials; Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria; Consell de Pedagogia de la Mancomunitat; «Magisterio Leridano».

Firmant la convocatòria aqueixes entitats, va celebrar-se, fa uns dies, a Barcelona, una magna reunió d'associacions pedagògiques i culturals, aplegant-se'n-hi cent trenta, de diferents indrets de Catalunya, assistint-hi, també, representants d'associacions obreres, artístiques, científiques, deportives.

En aqueixa reunió parlaren diversos representants; i feu us de la paraula també el president de l'Associació Provincial de Mestres Nacionals de Barcelona, el senyor Marínz Avellán, el qual no és català, precisament, i parlà, en la seva llengua, com és molt natural, que és la castellana, dient:

«Dejad que la lengua de Cervantes venga a asociar-se a un coro de alabanzas en la lengua de Verdaguier, para honrar la memoria del ilustre pedagogo Mossen Rexach, propulsor de lo que es norma y convencimiento de mi vida, esto es que la enseñanza debe darse a los niños en su propia lengua.»

Fets els parlaments i canviades impressions, la magna assemblea acordà, per unanimitat, insistir en la idea de l'homenatge, invitant-hi totes les terres de parla catalana.

Invitar els Ajuntaments, entitats pedagògiques, mestres, societats de cultura, acadèmies, etc. a que s'adhereixin a l'homenatge.

Celebrar el febrer vinent (per haver-se escalfut en febrer la mort de l'il·lustre mestre) una gran manifestació cultural (manifestació-homenatge) a Girona, Mossén Baldari Rexach hi estudià la seva carrera, i col·locar un placa en la casa de Sant Martí d'Ollers, on, durant cinquanta anys, feu de mestre d'estudi; així com celebrar un acte en el lloc de sa naixença, a Solius.

Nomenar el Comité organitzador, compost de les entitats ja esmentades, per tots els actes que s'hagin de celebrar i per recollir les iniciatives que se li vulguin adreçar.

Nosaltres, des d'aquest moment, ens hi adherim de tot cor, i invitem a les corporacions popular i públiques, professionals, pedagògiques, culturals, i de tota mena, que s'hi adhireixin, també.

Les adhesions han d'ésser frameses, a nom del Comité Organitzador, a Barcelona, Plaça de Santa Ana, núm. 4.

CRONICA ARBOSENCA

RELIGIOSA

Diumenge dins l'octava de Nadal.—A 2 quarts de 3 catecisme de Perseverancia; a 2 quarts de 4 doctrina, i a les 5 Rosari, exercicis pietosos dedicats al Nen Jesús i plàtica dominical.

Demà diada de Cap d'any i dissabte, festivitat dels Reis, Ofici i funció com els dies de festa.

Misses: Demà a les 6 per Agna Lidia Sommer; dijous a les 6 per Carme Bonsoms de Ferrer; divendres a les 6 per Francesc Janer (a. c. s.) Dimarts a les 9 ofici a expenses d'una familia devota.

Dimecres, dia 10 del pròxim mes, començarà l'ensenyança de la Doctrina pels nens i nenes que han de fer la primera Comunió.

AVICOLA

Per al mes de Gener.

L'avicultor deu tenir un interès especial en posar a incubar els ous que li puguin les gallines durant aquest mes, així com els del mes de Febrer i també els de Març. Es veritat que alguns d'aquests ous són nials; però, els demés, contenen gèrmens vigorosos, susceptibles de donar pollades de desenrotllo primarenc, i a propòsit per ésser adinerades en els mesos que n'hi ha escassetat, o siguin: Abril i Maig. A més, aquests ous procedeixen de ponedores hivernals, ço és de gallines que no temen el fret; la qual cosa demostra son vigor i abitud que, amb moltes probabilitats, seran tramesos a la seva prole, proveint-nos així de ponedores d'hivern. Els pollastres obtinguts de les cries de Gener són els millors de l'any, i les polles, comencen a pondre a l'estiu. Ja diu el refran que *polls de Gener cada ploma val un diner* i que *polles de Gener ponen al paller*. La experiència demostra «que mentres el dia s'allarga van bé les cries, i que quan s'escursa no donen tan bon resultat, perquè les pollades no creixen tan vigoroses ni tan primerenques». Si vol, l'avicultor, formar-se per sí mateix un bon gallinar, deu procurar activar les cries durant aquest mes i el vinent, buscant lloques o valent-se de màquines incubadores. Ha de procurar resguardar els pollets dels efectes de la crueta de l'estació tenint-los en locals tebions i resguardats de pluges, vents i fret. A la primavera vendrà l'exés de pollets, reservant-se, per a la posta de l'any següent, els més ben conformats o perfectes dintre les característiques de la raça i els més primerencs en el seu desenrotllo.

En quan a l'alimentació, han de dar-se, a l'aviram, racions nodridives i que contribueixin a l'augment del calor animal. Així s'intensificarà el règim estimulant a base de matèries animalitzades com són: farina de carn dessecada,

desperdicis de taula, cuina i escorxadors; sang de bou bullida, desmenussada i barrejada amb segó o quarts; freixures bullides i bodells cuits i trocejats en bocins de 2 a 3 centímetres; llimacs, cargols, etc. se'ls darà grà, especialment civada i blat; les amanides se'ls daran calentes i assaonades amb pebre.

No deu descuidar-se l'aliment verd. A manca de verdura se'ls hi prepararà de la següent manera: S'agafa la cantitat convenient de civada i es posa en remull en un paratge calent. Passades les vint-i-quatre hores, s'estén, en capa de 1 a 2 centímetres de gruix, sobre una tela metàlica espesa i clavada sobre un marc. Cada dia es remulla i remena amb un bastó o cullera. Als deu o dotze dies grilla, sortint tanyes de 12 a 15 centímetres. Llavors està a punt de donar-la a l'aviram: amb un ganivet es talla un pa d'uns 20 centímetres en quadre per cada deu o dotze caps de gallinam, que s'ho mengen tot gra i grills. Tenint varis marcs, i posant-hi a grillar gra cada dia de la setmana, la vegetació anirà escalonant-se, i podrà dar-se racció de verd diària durant tot l'hivern, o el temps que sigui precís.

ESPORTIVA

Dia 24 Desembre.

Monseny 1—Arbós 0.

Un partit de Futbol en el qual els arbossencs tenien d'obtenir les medalles galanament donades per l'amic Laureá Moreno Olivella, ferm entusiasta de l'Agrupació Deportiva, la dissort volgué encarinyar-se amb ells malogrant tots els atacs portats brillantment contra la porta foratsera. Fou un partit empenyadíssim, jugant-se per ambdues parts amb braó tal que els espectadors seguien sempre amb interès creixent el seu desenrotllo. L'Arnet dirigi tres o quatre xuts fulminants trobant una paret en els defenses i porter. També en Gomá i en Bertran els hi feren sentir al perill dels seus atacs.

A les ordres d'en Francoll s'alinearen pel Montseny: Falla, Solé, Vidal, Clariana, Pomarés, Carnicer, Ballester, Perez, Arís, Martí i Casulleras. Per l'Arbós: Suriol II, Bertran, Mestres, Solé, Llorens, Naluart, Just, Sans, Arnet, Gomá i Mas.

Els primers 10 minuts l'Arbós jugà amb 9 jugadors, defensant-se heroicament; malgrat haver-se de mantenir a la defensiva, aconseguiren fer una brillant escapada. Segueix una serie de passades del Montseny que són molt vistoses. El goal es marcà al primer temps per en Martí, més que res degut a la poca intel·ligència entre mitjos i defenses.

En conjunt tots els jugadors ens agradaren força. La línia mitja de l'Arbós excessivament nerviosa.

El referee bé a la primerr part; no ens satisfé tant a la segona, inclinant-se quelcom a favor del Montseny. Cap al final del partit fou substituït per en Cruaïes.

DIA 26 DESEMBRE Domenys 0. Arbós 1.

Un encontre bonic, igualat; en ell poguerem observar els progressos del Domenys. L'Arbós tingué de lluitar molt per a conseguir la victòria, trobant a En Rovira, porter dels Domenys, un brau defensor de son marc. Fou un dels millors jugadors; té bon estil i col·locació, fent qualque capbuç que li valgué aplaudiments. Dels davanterers blau-grana ens agradà molt en Rovira que portà un joc molt bonic.

Dels groc-negre sobresortiren, a mes d'en Nualart en Mas, que estigué incansable, i en Suau que s'encarregà de foradar la xarxa blau-grana. En resum un partit encertat que desitgem tornar a veure.

VARIA

El Foment Sardanista de Vilafranca del Penedès, ha contractat a la renomada cobla «La Principal del Camp» de Valls, per tal de donar dues audicions de sardanes, una al mati i l'altra a la tarda de la diada de Reis.

Al Col·legi de les Germanes Carmelites s'han celebrat les funcions anunciades, veient-se molt concorregudes.

Felicitem a les germanes per l'organització de tals actes i per l'encert en la redacció i publicació del programa en la llengua nostrada.

Després de llarga i penosa malaltia ha mort a la edat de 68 anys, en Joan B. Cañas, deixant un buit en la familia i en el poble de l'Arbós. Durant la major part de la seva vida activa, exercí amb zel el càrrec de secretari de nostre Ajuntament.

El seu enterrament que tingué lloc el dia 28 constituí una verdadera manifestació de dol, presidint els seus fills i el Sr. Batlle.

A sa esposa, germans i fills, en particular a En Lluís col·laborador de BADALOTA, els hi adrecem el mes sentit pèsam.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrá : Major, 43

SASTRERIA PUJOL

Hem rebut les darreres novetats per
a la propera temporada d'hivern

Major, 42

ARBÓS

Fàbrica Mecànica de Serrar Fustes

de

Boronat i Esteve

Aquesta casa compra i vent fustes en brut i treballades. S'enca-
rrega de fer tota classe de caixes d'emballatge
especialment per a fruites.

Pels particulars tenim a sa disposició la serra a hores, preus modics.

Venda de serradures i desperdicis de fusta

Muralla 26 i 28

Arbós del Penedès

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die
de Orihuela.

Depositarario General

Juan Mas Vidal Arbós del Panadès

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

DISPONIBLE

Taller amb aparells moguts elèctricament
per esmolar tota classe d'eines de tall

Especialitats en navajes i estisores de barber

Preus economics

JOSEP PLANA Jussa, 33

BARBERIA

ARBÓS DEL PENEDES

PINTURA.-DECORACIÓ

EMPAPERADOR

Francisco Ribas

Es preparen pintures pels aficionats

Carrer Major 54.

ARBOS

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Fàbrica de Mosàic Hidràulic-Vda. i fill de E. Julver

Ciments de tota mena : Guix i calç hidràulica : Escales, aigüeres,
lavabos, piques, waters, safaretxos, dipòsits, tuberies i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàleg i preus.
Doctor Robert, 12 i Nord, 5

TELÉFON 811
VENDRELL

REPRESENTANT:
Maria Galvez Vda. Tarafa

Major, núm. 60 : Arbós

FARMACIA SURIOL

MAJOR 22

TELEFON 657

Preparació de Serums i Inyectables esterilitzats

ESPECIALITATS NACIONALS I ESTRANGERES

AIGUES MINERALS

OXIGEN PUR

ARBÓS DEL PENEDES